

PROP DE VOSALTRES

Reconeixement i reflexions

Benvolguts diocesans:

Observar el nostre entorn durant aquests mesos en què hem patit, i encara la vivim, la Covid-19, pot portar-nos al pessimisme. Massa coses han quedat trencades. Massa institucions han patit fora mida per sobreviure. Massa persones s'han refugiat en la por i en la incertesa. I tots ens fem les grans preguntes sobre l'ésser humà, sobre les actituds davant la vida i com afrontar la mort.

Contínuament es publiquen anàlisis i estudis de les conseqüències d'aquesta tragèdia. Ja n'han aparegut llibres amb reflexions més assossegades, però igualment inquietants, descrivint responsabilitats i mesures preses que afavoreixen o perjudiquen les possibles solucions per sortir de la crisi. És important tenir bona informació per assumir la necessària col·laboració personal o col·lectiva que ajudi el conjunt de la societat.

Els cristians som un nombrós grup humà que ha participat en tot moment en el compromís amb els afectats, amb una mentalitat esperançada. Per la nostra convicció en les paraules de Jesucrist fugim del pessimisme i volem, amb una actitud rea-

lista, treballar en la construcció d'una societat més justa i solidària. La paràbola evangèlica del samarità és una immillorable icona de cada un de nosaltres i de la mateixa Església, amatent als problemes de l'entorn.

A l'última reunió dels bisbes de Catalunya vam tractar d'aquesta dolorosa situació que, sense quedar-se només en els consells a les comunitats cristianes, volia de cada un dels presents, com a pastors, una implicació més gran en l'atenció espiritual i material als qui conviuen amb nosaltres. El dolor ens ha afectat a tots però s'ha acarnissat amb més força en alguns grups o institucions.

N'assenyalem alguns, amb situacions preocupants.

Les residències de la gent gran s'han convertit en un important punt de mira. Tant els residents com els empleats i directius han patit, sobretot, els efectes mortals d'aquesta pandèmia. Han mort molts residents i hi ha hagut molta solitud. Alguns, amb el seu treball, han mostrat una gran heroïcitat, i les famílies han lamentat la separació dels seus éssers estimats. Els cristians hem de recuperar la proximitat i l'afecte cap a tots ells.

El món de l'ensenyament ha viscut una circumstància inèdita. Amb

alumnes en els seus domicilis, amb els pares en múltiples i afegides tasques, amb un esforç immens del professorat en la seva adaptació a nous mètodes. I tots preocupats per les conseqüències educatives. Els cristians volem mostrar el nostre tarannà de servei i de lliurament cap a la construcció de persones íntegres.

Les empreses que tanquen, i un gran nombre de treballadors queden a l'atur amb la consegüent repercussió familiar i cívica. A la malaltia, s'hi afegirà la pobresa i la creixent exclusió social. Els cristians en compartim la preocupació i la solidaritat.

Els hospitals, on els professionals han treballat fins a l'extenuació i han exposat les seves vides. No oblidem mai les nostres oracions per ells.

I ara, a l'inici d'estiu, les colònies i els centres de temps lliure per a infants i joves. Necessitem cristians que dediquin el seu temps a educar i a estar físicament a prop d'ells. Els cristians ens unim en la gratuïtat del lliurament personal en l'àmbit del temps lliure.

En queden molts més, que romanen en l'ànim de tots.

Amb la meva benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Com afecta el confinament del Segrià al culte?

Arran de la situació creada després del confinament de la comarca del Segrià, el passat 4 de juliol, el bisbe Salvador ha fet arribar dues cartes a tots els mossens de la diòcesi per ajudar a aclarir dubtes en relació amb el culte a les parròquies. La primera feia una interpretació molt estricta.

El Bisbe recorda en la segona carta als rectors que «de les normes donades no es dedueix tancar els temples o deixar sense celebracions a les comunitats». És per això que demana als rectors que «celebrin en els horaris establerts en cada parròquia o comunitat».

Després de consultar-ho amb les autoritats competents afegeix que «guardant les distàncies reglamentàries, utilitzant mascaretes i altres mesures higièniques es pot celebrar sense problemes, tan diàriament com els caps de setmana».

El prelat també recorda que tot i mantenir les esglésies obertes encara és vigent la dispensa del compliment de la missa dominical.

En la mateixa línia, el bisbe Salvador destaca que la disposició del Departament de Salut del 4 de juliol detalla que els esdeveniments previstos (batejos, comunions i bodes) es poden celebrar respectant les mesures sanitàries de seguretat: distància física, mascareta i aforament reduït.

Davant d'aquesta situació, a causa de les indicacions donades en la primera carta, algunes parròquies de la comarca van suspendre els actes de culte. Va ser molt més clara la segona interpretació.

Totes aquestes indicacions del bisbe Salvador estan sempre a l'espera d'allò que estableixin les autoritats sanitàries als dies vinents.

Per un altre costat, el Bisbat ha reprès la iniciativa «L'Evangeli des de casa». Un voluntari de la Delegació de Mitjans de Comunicació fa la lectura de l'Evangeli del dia i, a continuació, un prevere, religiós o laic en fa un comentari breu.

CERCA DE VOSOTROS

Reconocimiento y reflexiones

Queridos diocesanos:

Observar nuestro entorno durante estos meses en los que hemos padecido, y todavía lo vivimos, el Covid-19 puede llevarnos al pesimismo. Demasiadas cosas han quedado rotas. Demasiadas instituciones han sufrido lo indecible por sobrevivir. Demasiadas personas se han refugiado en el miedo y en la incertidumbre. Y todos nos hacemos las grandes preguntas sobre el ser humano, sobre las actitudes ante la vida y cómo afrontar la muerte.

Continuamente se publican análisis y estudios sobre las consecuencias de esta tragedia; han aparecido ya libros con reflexiones más sosegadas pero igualmente inquietantes describiendo responsabilidades y medidas tomadas que favorecen o perjudican las posibles soluciones para salir de la crisis. Es importante tener buena información para asumir la necesaria colaboración personal o colectiva que ayude al conjunto de la sociedad.

Los cristianos somos un numeroso grupo humano que ha participado en todo momento en el compromiso con los afectados y con una mentalidad esperanzada. Por nuestra convicción en las palabras de Jesucristo huimos del pesimismo y queremos, con una actitud realista, trabajar en la construcción de una sociedad más justa y solidaria. La parábola evangélica del samaritano es un inmejorable icono de cada uno de nosotros y de la propia Iglesia, atenta a los problemas del entorno.

En la última reunión de los obispos de Cataluña abordamos esta dolorosa situación que, sin quedarse sólo en los consejos a las comunidades cristianas, quería de cada uno de los presentes, como pastores, una implicación mayor en la atención espiritual y material a quienes conviven con nosotros. El dolor ha afectado a todos pero se ha cebado con mayor fuerza en algunos grupos o instituciones. Señalamos algunos que nos parecían muy preocupantes.

Las residencias de ancianos se han convertido en un gran centro de atención. Tanto los residentes como los empleados y directivos han sufrido en mayor medida los efectos mortales de esta pandemia. Han fallecido muchos residentes; ha habido mucha soledad; algunos con su trabajo han mostrado una gran heroicidad y las familias han lamentado la separación de sus seres queridos. Los cristianos hemos de recuperar la cercanía, el cariño hacia todos ellos.

El mundo de la enseñanza ha vivido una circunstancia inédita. Con alumnos en sus domicilios, con los padres en múltiples y añadidas tareas, con un esfuerzo inmenso de los profesores en su adaptación a nuevos métodos. Y todos preocupados por las consecuencias educativas. Los cristianos queremos mostrar nuestro talante de servicio y construcción de personas íntegras.

Las empresas que cierran y un gran número de trabajadores quedan en el paro con la consiguiente repercusión familiar y cívica. A la enfermedad se sumará la pobreza y la creciente exclusión social. Compartamos los cristianos la preocupación y la solidaridad.

Los hospitales donde los profesionales han trabajado hasta la extenuación exponiendo sus propias vidas. No olvidemos nunca nuestras oraciones por ellos.

Y ahora, al inicio de verano, las colonias y los centros de tiempo libre para niños y jóvenes. Necesitamos cristianos que dediquen su tiempo a educar y a estar físicamente cercanos a ellos. Los cristianos nos unimos en la gratuidad de la entrega personal al ámbito del tiempo libre.

Quedan muchos más que permanecen en el ánimo de todos.

Con mi bendición y afecto,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

La pandèmia a la Ciutat de la Felicitat

La pandèmia de la Covid-19 s'ha estès per tot el món i la Ciutat de la Felicitat de Guatemala, gestionada per la congregació de Marta i Maria que també estan a la Casa Sacerdotal de Lleida i en la qual està servint el mossèn lleidatà Víctor Espinosa, està vivint aquest temps d'incertesa també confinada amb tot el que això suposa.

La ciutat d'Esquipulas està tancada i això ha suposat revoltes a la ciutat i grans cues pels aliments bàsics. Els preus han pujat, els donatius han disminuït i, per tant, la situació encara és més complicada en aquesta llar per a nens i nenes que han quedat orfes o que els seus pares no poden fer-se'n càrrec. La part positiva és que tots estan bé de salut i s'han hagut d'adaptar a quedar-se confinats a la Ciutat de la Felicitat sense poder anar a l'escola. Recordem que Mn. Víctor Espinosa, a més a més de fer tasques de capellà d'aquesta llar per a infants desvalguts, fa de pare d'11 d'ells i ara també de mestre amb la dificultat que suposa atendre les necessitats educatives de diferents edats i sense ajuda de voluntaris.

Mn. Víctor explica que van gestionant les estones dels nens amb l'estudi, el joc, les pel·lícules i els diumenges dinen tots junts en un espai que anomenen el «rancho». Les necessitats són moltes i molt variades i les ajudes no arriben. La Delegació de Missions del nostre Bisbat col·labora en diferents projectes amb aquesta llar d'acollida d'infants i fa una crida perquè tothom qui ho desitgi pugui col·laborar perquè el seu dia a dia sigui una mica millor.

Mn. Víctor afirma que moltes vegades falten aliments bàsics tot i que la providència fa que cada dia hi hagin aliments a taula i les necessitats bàsiques estan cobertes. Amb molt d'amor i paciència, Víctor Espinosa i les germanes tiren endavant a una vuitantena d'infants, donant el millor que tenen a cadascú d'ells perquè quan tinguin 18 anys puguin tenir una vida digna.

Se suspèn la segona edició de l'estiu missioner a Guatemala

Un total de 7 lleidatans tenien pensat passar una part de les seves vacances coneixent la Ciutat de la Felicitat i viure un estiu missioner en la que hagués estat la segona edició d'aquesta iniciativa conjunta entre la Delegació de Missions i el Bisbat de Lleida. Però la pandèmia de la Covid-19 ha suspès el viatge. Tot i no poder ser-hi presencialment i ajudar en el que sigui necessari, estan en contacte entre ells i també amb Mn. Víctor amb la voluntat que, properament, puguin viatjar fins a Guatemala. Val a dir que els voluntaris que l'any passat van participar en el projecte estan plantejant la manera de poder aportar aliments fins a la Ciutat de la Felicitat ja que actualment és la mancança més important.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

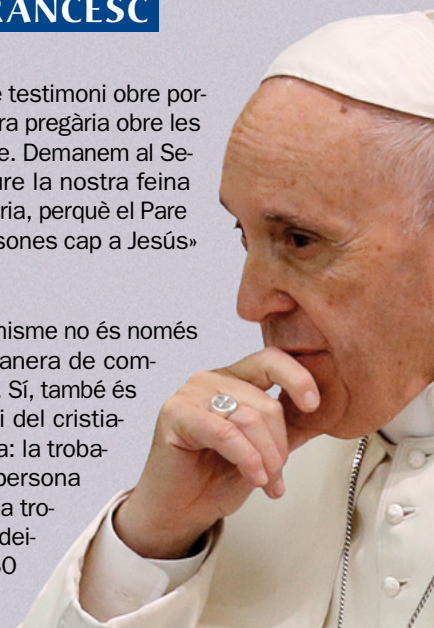

@Pontifex: «Molts cops comencem amb els nostres comentaris un petit linxament quotidià. Que el Senyor ens ajudi a ser justos en els nostres judicis, a no començar o seguir aquestes murmuracions que provoquen una condemna sumària» (29 d'abril).

@Pontifex: «La pobresa d'esperit, el plor, la mansuetud, la set de santedat, la misericòrdia, la purificació del cor i les obres de pau poden portar a la persecució a causa de Crist; però aquesta persecució, al final, porta alegria i gran recompensa al Cel» (29 d'abril).

@Pontifex: «El nostre testimoni obre portes a la gent. La nostra pregària obre les portes del cor del Pare. Demanem al Senyor que puguem viure la nostra feina amb testimoni i pregària, perquè el Pare pugui atreure les persones cap a Jesús» (30 d'abril).

@Pontifex: «El cristianisme no és només una doctrina, una manera de comportar-se, una cultura. Sí, també és tot això, però el nucli del cristianisme és una trobada: la trobada amb Jesús. Una persona és cristiana perquè ha trobat a Jesucrist, s'ha deixat trobar per Ell» (30 d'abril).

Solidaritat pels més vulnerables

El Bisbat de Lleida va entregar el passat 17 de juny 82.271,29 euros a nou entitats socio-caritatives de la diòcesi per pal·liar els efectes de la crisi de la Covid-19. Es tracta de la quantitat recaptada per la diòcesi al fons que es va crear per aquest motiu al mes d'abril.

D'aquests, el Bisbat va aportar al fons 20.000 euros i la resta han estat aportacions de sacerdots, religiosos i fidels de la diòcesi. Les nou entitats beneficiàries formen part de la Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Social i Caritativa del Bisbat de Lleida. Precisament, aquesta plataforma ha estat l'encarregada d'establir els criteris per a la distribució de les aportacions arran dels projectes presentats per les entitats.

Concretament, Maristes-Obres Socials Lleida van rebre 5.037,58 euros per un programa d'atenció a infants vulnerables i Esclat-Pare Palau, 5.741,93 euros per un programa d'intervenció educativa per a nens. Per la seva banda, Salesians-Sant Jordi va rebre 8.612,89 euros per dos projectes, un de solidaritat internacional i un altre per a infants en situació de risc. El Voluntariat Vicencià rebrà 4.922,74 euros per garantir el subministrament d'aliments de primera necessitat a persones vulnerables. Per la seva part, la Fundació Entre Tots i

per al Bé de Tothom va rebre 6.568,76 euros per a les famílies que viuen a les Llars del Seminari. A Arrels-Sant Ignasi li van assignar 24.077,81 euros per tres projectes: un per cobrir les necessitats bàsiques de persones vulnerables; un altre per equipar de mesures de protecció als voluntaris, professionals i tècnics de l'entitat; i un tercer per a persones temporeres. Mans Unides rebrà 4.203,09 euros per projectes per al desenvolupament internacional. Per la seva banda, Càritas Diocesana de Lleida rebrà 17.394,20 euros per dos projectes, un per a les Càritas Parroquials i un altre per cobrir les necessitats de les persones temporeres. Fundació Jericó rebrà 5.712,29 euros per a l'adquisició d'elements de protecció personal i aliments per als residents.

El bisbe Salvador va presidir l'acte d'entrega de les aportacions, al qual hi van assistir també representants de les entitats de la Xarxa. El Bisbe va agrair a les entitats socio-caritatives la tasca que han fet aquests mesos des de l'inici de la pandèmia i que mai han tancat les seves portes. La crisi social actual ha provocat que la Xarxa hagi augmentat la periodicitat de les seves reunions i han convocat sis trobades des de mitjans de març quan ordinàriament es reuneixen una vegada cada dos mesos.

REFLEXIONS

No fos cas que ningú no hagués pregat per ells

Un dia d'excursió en temps d'estiu, quan jo era adolescent, passant davant d'un petit i recollit cementiri, a la sortida d'un poble de muntanya, el senyor rector de la meua paròquia, que ens acompanyava, ens convidà a resar un parenostre. Motivà la invitació dient-nos que sempre és bo de resar un parenostre pels difunts i, a la porta d'un cementiri, fer-ho especialment per aquells difunts als quals ningú ha encomanat mai en la pregària. L'ensenyament del senyor rector, pel qual jo sentia un gran afecte, ha restat sempre en mi i he procurat seguir-lo, ampliant-lo als difunts dels cotxes funeraris que veig passar, amb més freqüència que no pas visito cementiris petits i recollits.

Durant els mesos de confinament, moltes persones m'han comentat que han procurat encomanar familiars, amics i persones conegudes traspasades amb un parenostre, resat en la intimitat personal o familiar, davant la impossibilitat d'acompanyar-les presencialment en el moment del traspàs o del comiat. La pèrdua de persones estimades, en ocasions molt properes, assumir els sentiments d'absència i de presència, necessita el seu dol des de la fe. «Judes pensava, a més, que els qui han mort piadosament tenen reservada una magnífica recompensa. Pensament sant i piadós! Per això va fer el sacrifici d'expiació pels morts, perquè fossin alliberats del pecat» (2Ma 12,45).

És bo, doncs, de fomentar el record dels difunts, pregant per ells i demanant que intercedeixin per nosaltres des de la proximitat de Déu. Fer-los presents en la pregària davant del Senyor. Donar vida a la comunió dels sants que a tots ens aplega. Honorar la memòria dels qui ens han deixat, oferint pregàries i el sacrifici de l'Eucaristia perquè arribin a la plenitud en Déu. Manifestar el desig que els qui han mort en Crist arribin a gaudir de la llum i de la pau per sempre, en la fe i l'esperança de la resurrecció. «Tal com diu l'Escriptura: T'he fet pare d'una multitud de pobles; i ho és davant de Déu, en qui va creure: el Déu que fa reviu els morts i crida a l'existència allò que no existia» (Rm 4,17).

I sempre que convingui, resar un parenostre pels difunts perquè, com deia el senyor rector, «no fos cas que ningú no hagués pregat per ells».

Enric Puig Jofra, SJ

Segona edició del curs d'acompanyament per a laics

Arran de la bona acollida per part dels participants del primer curs d'acompanyament espiritual «Acompanyar la llibertat en Crist», organitzat per la Comissió Interdiocesana d'Apostolat Seglar (CIAS) i dirigit pel P. David Guindulain, SJ, es convocarà una segona edició per al nou curs.

L'objectiu d'aquest curs és dotar d'eines, materials i mètode els laics que ja estan fent aquest servei d'acompanyar la vida d'altres cristians, responsables o consiliaris de grups o bé

laics que podrien fer aquest acompanyament.

El curs, d'una durada de nou mesos (de setembre de 2020 al maig de 2021), consta de tres trobades matinals en dissabte (de 10 a 13 h) —el lloc encara s'ha de determinar—, els dies 26 de setembre de 2020, 13 de febrer i 15 de maig de 2021, i de nou sessions d'acompanyament formatiu personalitzat.

L'import del curs complet és de 50 euros per participant.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

13. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Is 1,10-17 / Sl 49 / Mt 10,34-11,1]. Sant Enric (†1024), emperador germànic; sant Eusebi de Cartago, bisbe; santa Teresa de Jesús dels Andes, vg. carmelitana xilena.

14. ■ Dimarts [Is 7,1-9 / Sl 47 / Mt 11,20-24]. Sant Camil de Lel·lis (1550-1614), prev., fund. Servents dels Malalts a Roma (MI, 1582), patró dels ma-

lalts i els infermers; sant Francesc Solano, prev. franciscà, de Montilla, missioner al Perú; santa Adela, viuda.

15. □ Dimecres [Is 10,5-7.13-16 / Sl 93 / Mt 11,25-27]. Sant Bonaventura (1218-1274), bisbe d'Albano i doctor de l'Església, cardenal (franciscà); sant Antioc, metge, mr.

16. □ Dijous [Is 26,7-9.12.16-19 / Sl 101 / Mt 11,28-30]. Mare de Déu

del Carme o del Carmel (s. XIII), patrona de la gent de mar.

17. ■ Divendres [Is 38,1-6.21-22. 7-8 / Sl: Is 38,10-16 / Mt 12,1-8]. Sant Aleix, pelegrí; santes Justa i Rufina, vgs. i mrs.; sant Lleó IV, papa (847-855); beata Teresa de Sant Agustí i companyes, vgs. carmelitanes i mrs.

18. ■ Dissabte [Mi 2,1-5 / Sl 10 / Mt 12,13-21]. Sant Frederic, bisbe

d'Utrecht i màrtir; santa Marina, verge i màrtir.

19. ■ Diumenge vinent, XVI de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Sa 12, 13.16-19 / Sl 85 / Rm 8,26-27 / Mt 13, 24-43 (o bé, més breu: 13,24-30)]. Santa Àurea, verge i màrtir a Sevilla; sant Símmac, papa (sard, 498-514); beat Pere de Cadireta, dominicà, de Moià.

Diumenge XV de durant l'any (A)

COMENTARI

Acollir la predicació del Regne de Déu

Sovint tenim la sensació que tots els nostres esforços de cara a fer realitat el Regne de Déu són inútils. No en veiem massa els resultats. Jesús parla de la predicació del Regne. I dels resultats d'aquesta predicació. Hi ha com a tres respostes negatives: *Vingueren els ocells i se la menjaren...*; *amb la calor s'assecà...*; *els cards van créixer i l'ofegaren*. Només una part va donar o cent o seixanta, o trenta. Com veiem el fruit de la llavor és molt divers i minso. Qui dona fruit? *Aquells que han sentit la predicació del Regne i l'han entesa donen fruit: o cent, o seixanta, o trenta*. I els altres? *Són els que escolten la predicació però no l'entenen... aquells que tan bon punt es troben amb dificultats o amb persecucions sucumbeixen de seguida... o aquells que han sentit la predicació però les preocupacions del món present i la seducció de les riqueses l'ofeguen i no donen fruit*. Primer que tot ens hem d'adonar que el més important és la llavor: un camp molt ben llaurat, molt ben preparat sense llavor no donarà fruit. Per tant el que hem de fer és sembrar sempre. La primera lectura ja ens ha dit: *Així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà infecunda, sense haver fet el que jo volia*. Hem de creure en la força de la llavor. Evidentment la nostra terra, és a dir, la nostra vida s'ha de disposar per a rebre la llavor: les persecucions, les preocupacions del món present, la seducció de les riqueses, no entendre la paraula faran que la llavor quedi infecunda. Pau a la segona lectura ens recorda que la nostra mala actitud afecta fins i tot a la creació: *Tot l'univers creat està atent esperant la glorificació dels fills de Déu. L'univers creat s'ha trobat sotmès a una situació absurda perquè un altre li ha sotmès: és l'home amb el seu pecat*. Però tota la creació com nosaltres espera la redempció final que és la plenitud el Regne de Déu. Hem de creure en la força de la llavor, l'hem de sembrar, hem de ser bona terra que aculli sempre la llavor i doni molt de fruit.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 55,10-11)

Diu el Senyor: «Així com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen, sinó que amaren la terra, la fecunden i la fan germinar fins que dona el gra per a la sembra i el pa per a menjar, així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà infecunda, sense haver fet el que jo volia i haver complert la missió que jo li havia confiat.»

► Salm responsorial (64)

R. *La llavor caigué en bona terra i donà fruit.*

Vetlleu per la terra i la regueu, / l'enriqueixi a mans plenes. / El rierol de Déu desborda d'aigua / preparant els sembrats. R.

Fecundeu la terra amarant els seus solcs, / aplanant els terrossos ablanint-la amb els xàfecs, / i beneïu el que hi germina. R.

Coroneu l'anyada amb l'abundor que cau del cel, / la fertilitat regalima de la vostra carrossa. / Aclama joïós l'herbei de l'estepa, / s'engalanan els turons. R.

Les prades es vesteixen de ramats, / les valls, cobertes de blat, / aclamen joïoses i canten. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,18-23)

Germans, jo penso que els sofriments del món present no són res comparats amb la felicitat de la glòria que més tard s'ha de revelar en nosaltres. Perquè tot l'univers creat està atent, esperant que es reveli d'una vegada la glorificació dels fills de Déu. L'univers creat s'ha trobat sotmès a una situació absurda no perquè ell ho hagi volgut, sinó que un altre l'hi ha sotmès, donant-li, però, l'esperança que un dia serà alliberat de l'esclavatge d'aquesta situació desgraciada, per obtenir la llibertat, que és la glorificació dels fills de Déu. Sabem prou bé que fins ara tot l'univers creat gemega i sofreix dolors com la mare quan infanta. Però no és ell tot sol. També nosaltres, els qui ja posseïm l'Esperit com a primers fruits de la collita que vindrà, gemeguem igualment dins nostre, esperant l'hora que serem plenament fills, quan el nostre cos serà redimit.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 13,1-23) (Versió abreujada)

Aquell dia, Jesús sortí de casa i s'assegué vora el llac. Era tanta la gent que es reuní entorn d'ell, que pujà a una barca i s'hi assegué. Tota la gent es quedà vora l'aigua i ell els parlà llargament en paràboles. Digué: «El sembrador va sortir a sembrar. Tot sembrant, una part de la llavor caigué arran del camí, vingueren els ocells i se la menjaren. Una part caigué en un terreny rocós, on hi havia poca terra. De seguida va néixer, ja que la terra era poc fonda, però com que no tenia arrels, quan sortí el sol, amb la calor s'assecà. Una part caigué entre els cards, però els cards van créixer i l'ofegaren. Una part caigué a la terra bona i donà fruit: o cent, o seixanta, o trenta. Qui tingui orelles, que ho senti.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 55,10-11)

Esto dice del Señor: «Como bajan la lluvia y la nieve desde el cielo, y no vuelven allá sino después de empapar la tierra, de fecundarla y hacerla germinar, para que dé semilla al sembrador y pan al que come, así será mi palabra que sale de mi boca: no volverá a mí vacía, sino que cumplirá mi deseo y llevará a cabo mi encargo.»

► Salmo responsorial (64)

R. *La semilla cayó en tierra buena, y dio fruto.*

Tú cuidas la tierra, la riegas / y la enriqueces sin medida; / la acequia de Dios va llena de agua, / preparas los trigales. R.

Así preparas la tierra. / Riegas los surcos, / igualas los terrones, / tu llovizna los deja mullidos, / bendices sus brotes. R.

Coronas el año con tus bienes, / tus carriles rezuman abundancia; / rezuman los pastos del páramo, / y las colinas se orlan de alegría. R.

Las praderas se cubren de rebaños, / y los valles se visten de mieses, / que aclaman y cantan. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,18-23)

Hermanos:

Considero que los sufrimientos de ahora no se pueden comparar con la gloria que un día se nos manifestará. Porque la creación, expectante, está aguardando la manifestación de los hijos de Dios; en efecto, la creación fue sometida a la frustración, no por su voluntad, sino por aquel que la sometió, con la esperanza de que la creación misma sería liberada de la esclavitud de la corrupción, para entrar en la gloriosa libertad de los hijos de Dios. Porque sabemos que hasta hoy toda la creación está gimiendo y sufre dolores de parto. Y no solo eso, sino que también nosotros, que poseemos las primicias del Espíritu, gemimos en nuestro interior, aguardando la adopción filial, la redención de nuestro cuerpo.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 13,1-23) (Versión abreviada)

Aquel día, salió Jesús de casa y se sentó junto al mar, y acudió a él tanta gente que tuvo que subirse a una barca; se sentó y toda la gente se quedó de pie en la orilla. Les habló muchas cosas en parábolas: «Salió el sembrador a sembrar. Al sembrar, una parte cayó al borde del camino; vinieron los pájaros y se la comieron. Otra parte cayó en terreno pedregoso, donde apenas tenía tierra, y como la tierra no era profunda brotó enseguida; pero en cuanto salió el sol, se abrasó y por falta de raíz se secó. Otra cayó entre abrojos, que crecieron y la ahogaron. Otra cayó en tierra buena y dio fruto: una, ciento; otra, sesenta; otra, treinta. El que tenga oídos, que oiga.»